

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200382
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623200382.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. E. F. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 1.033,05 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 16Csp/10/2023 - 107 zo dňa 6. septembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom sporu bol nárok na zaplatenie sumy 1.033,05 Eur s príslušenstvom. Žalobca nadobudol uplatnenú pohľadávku od Tatra Banky, a. s., (ďalej len „banka“). Pohľadávka vznikla zo zmluvy o vydaní súkromnej kreditnej karty uzavretej medzi bankou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 29. 12. 2003 (ďalej len „zmluva“), ktorou bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty s celkovým úverovým rámcom vo výške 30 000 SK (995,82 Eur). Keďže žalovaný pohľadávku riadne a včas neplnil, banka ho výzvou zo dňa 04. 01. 2020 označenou ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ (ďalej len „výzva“) vyzvala na úhradu pohľadávky. Z dôvodu, že žalovaný napriek výzve pohľadávku neuhradil, banka podaním zo dňa 13. 02. 2020 vypovedala zmluvu (ďalej len „výpoveď“) a vyzvala ho na zaplatenie celej pohľadávky. Následne túto pohľadávku postúpila na žalobcu.

3. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. K uvedenému záveru dospel na základe toho, že žalobca v spore nepreukázal, že žalovanému bola pred postúpením pohľadávky zaslaná výlučná a samostatná písomná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“), pričom vychádzal z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018 (R 60/2018), sp. zn. 4Cdo/162/2020 (R 6/2022), sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 17. 10. 2022. Za takúto výzvu nepovažoval výpoveď, predmetom ktorej bolo primárne vypovedanie zmluvy medzi bankou a žalovaným a jeho povinnosť predčasne splatiť celú pohľadávku. Skutočnosť, že banka uviedla žalovanému, že využije všetky zákonné prostriedky smerujúce k vymoženiu svojej pohľadávky, nemohla u žalovaného ako spotrebiteľa evokovať možnosť postúpenia pohľadávky na tretí subjekt, a tým pádom aj prelomenie ochrany bankového tajomstva. Z uvedeného dôvodu považoval postúpenie pohľadávky z banky na

žalobcu na neplatný právny úkon podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) pre rozpor so zákonom. Z neplatného právneho úkonu nemohli nastať právne účinky s tým spojené, a preto žalobca nebol v spore nositeľom hmotnoprávneho nároku zo zmluvy.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Napriek tomu, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil žiadne trovy konania žalovaného.

5. V zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Žiadal odvolaním napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany banky nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB. Okresný súd za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nepovažoval výpoveď, avšak podľa názoru žalobcu bolo možné za takúto výzvu považovať výzvu banky zo dňa 04. 01. 2020, ktorou banka upozornila na omeškanie a zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy. Napriek tomu, že výzva bola v konaní predložená, prvoinštančný súd sa s touto nezaoberal. Mal za to, že výpoveď aj výzvu s ohľadom na ich obsah možno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. V tomto smere poukazyval na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Bol toho názoru, že na základe predložených dôkazov preukázal, že banka postupovala pri zasielaní výzvy na zaplatenie v zmysle § 563 OZ a rovnako tak pri postupovaní pohľadávky v súlade s § 92 ods. 8 ZoB. Vzhľadom na to mal za to, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy, spolu s príslušným úrokom z omeškania. Svoju aktívnu vecnú legitimáciu preukazoval predloženým oznámením o postúpení pohľadávky, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, nesprávnym procesným postupom, nesprávnymi skutkovými zisteniami a tým, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Z obsahu podaného odvolania jednoznačne vyplýva, že žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitimácie, a s tým spojeného následku o zamietnutí žaloby.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Na to, aby sa niekto stal stranou konania netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí,

ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok alebo tieto nároky naňho prešli zákonným spôsobom. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/192/2004).

13. Odvolací súd v súvislosti s prijatým záverom okresného súdu poznamenáva, že takýto výklad predmetného zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB zodpovedá judikatúre Najvyššieho súdu SR, ktorý práve za účelom zjednotenia výkladu tohto ustanovenia v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018 jednoznačne konštatoval, že „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Zhodne aj vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 16. 07. 2018 Najvyšší súd SR vyslovil právnu vetu: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“. Okresný súd na túto aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne poukázal a z tejto pri vydaní svojho rozhodnutia aj vychádzal.

14. Odvolací súd konštatuje, že ZoB celkom jednoznačne upravuje podmienky, za splnenia ktorých je možné postúpiť pohľadávku patriacu banke t. j. postupcovi buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobcovi). Prvá veta § 92 ods. 8 ZoB definuje dve takéto podmienky, a to existenciu písomnej výzvy banky uvažujúcej o postúpení pohľadávky a nepretržité viac než 90 dní trvajúcej omeškania dlžníka so splnením čo i len časti peňažného záväzku. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu výpovede síce sekundárne vyplýva, že žalovaný je v omeškaní so splácaním pohľadávky, avšak ako správne konštatoval prvoinštančný súd primárne je predmetom tejto výpovede, vyhlásenie predčasnej splatnosti poskytnutého úveru. Obsah § 92 ods. 8 prvá veta ZoB predpokladá výlučnú a samostatnú výzvu banky, že jej klient je v omeškaní so splnením, čo i len časti záväzku. Skrz spotrebiteľský charakter zmluvy, nemožno prisvedčiť výpovedi a rovnako ani výzve, ktorá je primárne výzvou v zmysle § 53 ods. 9 OZ charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022). Odvolací súd konštatuje, že postupca ako banka nepostupoval v súlade s § 92 ods. 8 ZoB, keď nezaslal žalovanému ako dlžníkovi výzvu, ktorá v zmysle § 92 ods. 8 ZoB musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka nielen vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní, ale ho aj upozorniť, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt, a to aj nebankový, bez jeho súhlasu. Predmetná výzva, na ktorú žalobca poukázal v odvolaní, a ani výpoveď takéto poučenie neobsahujú. Z uvedeného dôvodu, tak nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru poskytnutého žalovanému na základe zmluvy. Vo vzťahu k judikatúre, na ktorú poukázal žalobca nielen v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že mu je táto judikatúra známa, ako aj rozhodovacia činnosť súdov, avšak v súčasnosti s ohľadom na novšiu judikatúru, a predovšetkým na aktuálnejšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, došlo k zmene rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, vo vzťahu k skúmaniu podmienok platného zosplatnenia úveru v konaniach spojených s ochranou slabšej strany, ktorou je spotrebiteľ.

15. Keďže žalobca nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov možnosti platného postúpenia pohľadávky zo strany postupcu, tak postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a

to s poukazom na § 39 OZ. Nakoľko na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

16. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu vo veci samej (I. výrok), ako aj v závislom výroku o trovách konania (II. výrok) potvrdil.

17. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu ako procesne úspešnej strane sporu, nakoľko odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Odvolací súd však z obsahu spisu zistil, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, keďže sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril a ostal pasívny, a preto v súlade s čl. 17 CSP mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.